

AZ ARCA

Szalma János grafikájára

A fény bal arcára vetül.
Bal arca halott. Fekete
ráncok a végső sápadtságban.
Tarkóján bedöfött tör-
nagyságú Kereszt jön ki
a bal arcán. Épen hagyja
az orrát. Homlokán diadém-
formájú, csontzúzó seb
feketéllik. Odavertek
hegyesre csiszolt vas-
kalapáccsal, mint marhának
a vágóhídon, hogy nyomban
a földre omoljon: Húzzátok!
Jobb arcát hulltában hullámos,
hosszú haj keretezi.
Szeme bevérezve. Nem lát
már. Néz az egész arca.
Szája megduzzadt. Nem
mond többé szavakat.
De hallgatása ítélet.
Titok, hogy irgalom is.
Nem akarja a vesztünket.
Haldoklása visszafogja
a kárhozatos vádat. Jobb arcán
a csönd tátott szájú kiáltás.
Ó, fájdalom, te merénylő.
Esőverte réten térdén
tocsog, ó, Isten, az ember.
Kínjában markolássza
a sarat, a fűvet tépi
dühében, és sírva dadog:
szeretünk, szeretünk, szeretünk.
...Mégis.